

Sygn. akt IV U 3551/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Hanna Rawska

Protokolant: st. sekr. sąd. Henryka Wolska

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2014r. w Zielonej Górze

odwołania K. S.

od decyzji (...) w Z.

z dnia (...)

RWA: (...) - Zz nr (...)

w sprawie K. S.

przeciwko (...) Z.

o podstawę wymiaru składek

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 3551/13

UZASADNIENIE

(...) Z. decyzją nr (...) z dnia (...). na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 83 ust. 1 oraz art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek wnioskodawczyni K. S. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe wynosi po 2.227,80 zł oraz zdrowotne – 2.908,13 zł za miesiące maj, czerwiec i lipiec 2013r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawczyni od 10.05.2013r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą, w deklaracjach rozliczeniowych za maj 2013r. wykazała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w kwocie 2.227,80 zł, ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe w kwocie 9.225,75 zł, za czerwiec i lipiec 2013r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w kwocie 2.227,80 zł oraz ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe 9.350,13 zł.

Od tej decyzji odwołanie złożyła wnioskodawczyni wnosząc o jej zmianę przez przyjęcie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe za maj 2013r. w kwocie 9.225,75 zł, za czerwiec i lipiec 2013r. w kwotach 9.350,14 zł, gdyż w dniu 9.09.2013r. dokonała korekty deklaracji rozliczeniowej za okresy od maja 2013r. do lipca 2013r. w zakresie podstawy na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania zarzucając, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawczynie K. S. urodzona (...) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą zgłosiła się od dnia 10.05.2013r. do ubezpieczeń społecznych. W deklaracjach rozliczeniowych za maj 2013r. wykazała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w kwocie 2.227,80 zł, a podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe w kwocie 9.225,75 zł, a za miesiące czerwiec i lipiec 2013r. na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w kwocie 2.227,80 zł, a na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe w kwocie 9.350,13 zł,

(dowód: deklaracje k. 6-12, 22-44 akt organu rentowego oraz k. 7-18).

Od dnia 12.08.2013r. wnioskodawczynie zgłosiła organowi rentowemu swoją niezdolność do pracy związaną z chorobą w okresie ciąży,

(dowód: zwolnienie lekarskie k. 8 akt organu rentowego).

W czasie analizy deklaracji złożonych przez wnioskodawczynię z błędną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe, które muszą odpowiadać podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pismem z dnia 4.09.2013r. organ rentowy wezwał wnioskodawczynię o dokonanie korekty – złożenie dokumentów rozliczeniowych w zakresie prawidłowej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe,

(dowód: pismo – wezwanie k. 30 akt organu rentowego).

Wnioskodawczynie opłaciła składki od zadeklarowanych kwot w deklaracjach. W dniu 9.09.2013r. wnioskodawczynie złożyła w organie rentowym dokumentację rozliczeniową za maj 2013r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w kwocie 9.225,75 zł, za czerwiec i lipiec 2013r. po 9.350,13 zł, opłaciła składki od podwyższonych kwot wraz z odsetkami. Organ rentowy nie wyraził zgody na taką korektę i w dniu 30.10.2013r. wydał zaskarżoną decyzję,

(dowód: deklaracje k. 32-38, zestawienie deklaracji i wpłat k. 26 akt organu rentowego oraz k. 9, 13, 17).

Wszystkie dokumenty wnioskodawczynie sporządzało Biuro (...) Spółka z o.o. we W.,

(dowód: pismo wnioskodawczynie k. 82 akt organu rentowego).

W piśmie z dnia 11.09.2013r. podało, że biuro przez niedopatrzenie wskazało błędne podstawy „do części ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego oraz funduszu pracy”,

(dowód: pismo k. 48 akt organu rentowego).

W piśmie z dnia 27.09.2013r. to biuro podało między innymi, że sugerując się niepoprawną informacją uzyskaną w czasie rozmowy telefonicznej z pracownikiem ZUS co do możliwości zwiększenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe podało błędną podstawę na ubezpieczenia emerytalne i rentowe,

(dowód: pismo k. 74-76 akt organu rentowego oraz k. 19, 20).

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie wnioskodawczynie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 stanowi zadeklarowana kwota nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia

miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku (art. 18 ust. 8 w/w ustawy).

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3 (art. 20 ust. 1 w/w ustawy).

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy w oparciu o zgłoszenia danych płatnika, deklaracje rozliczeniowe, wypłacone świadczenia, zwolnienia lekarskie znajdujące się w aktach organu rentowego i w aktach sądowych. Dokumenty te nie są kwestionowane przez strony, a sporne pomiędzy stronami jest zagadnienie możliwości dokonania korekty podstawy wymiaru składek.

Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 21.04.2010r., II UZP 1/10 przyjął, że ZUS nie jest uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne jeśli mieści się ona w granicach określonych w w/w ustawie.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia w myśl art. 20 ust. 1 ustawy systemowej określa zawsze podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe jedynie z ograniczeniem wynikającym z art. 20 ust. 3 ustawy (podstawa składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe nie może przekraczać miesięcznie 250 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale).

Organ rentowy nie kwestionuje, że zadeklarowane w wyniku korekt kwoty nie odpowiadają maksymalnej podstawie wymiaru składek określonej w art. 20 ust. 3 w/w ustawy, co Sąd w pełni podziela.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe zawsze określa podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, a nie odwrotnie, jak tego żąda wnioskodawczynie. Według tej zasady organ rentowy pismem z dnia 4.09.2013r. wezwał wnioskodawczynię o złożenie dokumentacji (korekty) z prawidłową podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe za okres od maja 2013r. do lipca 2013r. Wnioskodawczynie w terminie 7 dni złożyła zgodnie z art. 47 ust. 3, ust. 3b w związku z art. 41 ust. 7a w/w ustawy taką dokumentację (korektę), ale nie dotyczyła ona nieprawidłowości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia chorobowe i wypadkowe, a jedynie dotyczyła prawidłowych podstaw wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

W pierwszorazowych deklaracjach rozliczeniowych wnioskodawczynie zadeklarowała podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe za miesiące maj, czerwiec i lipiec 2013r. po 2.227,80 zł, od tej wysokości uiściła składki, nie pokrywały one należności wynikających ze złożonych korekt. Wnioskodawczynie opłacała wyłącznie składki za siebie, dlatego zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy obowiązana była je opłacić i przesłać deklarację do 10-go dnia następnego miesiąca. Biuro rachunkowe знаło podawane podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i przez sporny okres nie podjęło trudu by ustalić ich wysokość.

Błędnie wykonywanie powierzonych czynności przez biuro rachunkowe nie może być podstawą do uwzględnienia przez organ rentowy i Sąd dokonanej korekty. Zarzuty, że Biuro (...) Spółka z o.o. we W. uzyskało błędną informację o wypełnianiu deklaracji rozliczeniowej w czasie rozmowy telefonicznej z pracownikiem CENTRUM (...) nie są zasadne, gdyż w piśmie z dnia 11.09.2013r. biuro podało, że to było niedopatrzenie biura, a dopiero w piśmie z 27.09.2013r. biuro powołało się na niepoprawną informację telefoniczną nieznanego pracownika. Informacji udzielają wysoko wyspecjalizowani pracownicy i nie nastąpiłoby udzielenie takiej błędnej informacji.

Pracownicy biura rachunkowego powinni posiadać własną wiedzę, skoro wykonują powierzone im czynności za wynagrodzeniem. Wnioskodawczynie nie jest pozbawiona świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a jedynie będzie otrzymywać je w niższej wysokości. Wnioskodawczynie wniosła o nieprzesłuchiwanie jej w charakterze strony (k. 30).

Mając powyższe na uwadze, brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania i dlatego na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, należało je oddalić.